ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 36r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tate collata. utne usq; ad limina quide et. quisquā arreptici
qui tardis sanaret aliquando ductus sit. xpo hanc adolescen
tu pasnuto gla reseruante. ut illi tantū orationib cui insi
diatus fuerat purgaret. et cui laudi aliqd inimicus decerpere
se posse crediderat. cui nom pclamans. et delicti sui uenia et
fine supplici psentis acciperet. Hec q ille in adolescentia
sua future indolis iam tunc indicia pfigurans. lineas quasda
pfectionis illius que erat maturitate etatis augenda. ad
huc in annis puerib designauit. Sig ad culm uirtutū et uo
luimus pueniri. talia nob exordiorū fundamēta iacienda s.

DVPLEX SAHE ad narrationē hui facti causa me XVI.
compulit. primū ut hanc immobilitatē uiri con
stantiaq; pensantes. quanto minoribq quā ille e appetit
inimici inpugnationē insidiis. tanto maiore tranquillitatis
atq; patientie sumam affectū. Deinde ut firma diffinitione
teneamus. temptationū pcellis inpugnationibq diabolī
tantos nos ee non posse. si omne psidiū patientie nre omneq;
fiducia. ñ in interioris nri uirib sincellule claustris. aut in
solitudinis recessu. scōrue consortio. cui quā que extra nos
sit rei psidio collocemus. Nisi cū mente nrā uirtute pre
tionis sue ille firmauerit. qui in euglio aut regnū di intra uos
e. frustra aeri hostis insidias. aut auxilio cohabitantiū hominū
uincere. aut locali spatiis declinare. aut munitione rectorū
excludere posse nos credimus. Nam cū hec omia scō pasnuto
non deerant. inpugnationis aditum aduersus eū temptator in
uenire potuit. Neq; illū nequissimū spm septa parietū. aut
heremi solitudo. aut tot in illa congregatione scōrū merita
reppulerit. si quia ses dei famulus non in his que extrinsecus
sunt. sed in ipso occultorū omnium iudice spem sui cordis af
fixerat. tante inpugnationis machinis nequaquā potuit
cōmoueri. Sed contra ille quē ad tantū facinus preceptauit
invidia. nonne et solitudinis beneficio et munitione remo